

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 31. maj 2023

Sag 17/2023

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T1

(advokat Ole Bjørn Christensen, beskikket)

og

Sag 18/2023

Anklagemyndigheden

mod

T2

(advokat Stephan Ravn Berg, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Kolding den 14. juni 2021 (3-5438/2020) og af Vestre Landsrets 6. afdeling den 1. september 2022 (S-1327-21).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Jan Schans Christensen, Kristian Korfits Nielsen, Jørgen Steen Sørensen og Julie Arnth Jørgensen.

Påstande

Dommen er anket af T1 med påstand om formildelse af straffen. Han har endvidere nedlagt påstand om frifindelse for konfiskation, subsidiært om konfiskation af 208.000 kr. Han har yderligere nedlagt påstand om frifindelse for rettighedsfrakendelse, subsidiært at rettighedsfrakendelsen alene angår erhvervsmæssig handel med hunde, og at frakendelsesperioden fastsættes kortere end 5 år.

Anklagemyndigheden har over for T1 påstået skærpelse af straffen og stadfæstelse for så vidt angår bestemmelsen om konfiskation. Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at rettighedsfrakendelsen sker indtil videre.

Dommen er tillige anket af T2 med påstand om formildelse af straffen. Han har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af et mindre beløb end 312.000 kr. Han har yderligere påstået frifindelse for rettighedsfrakendelse, subsidiært at frakendelsesperioden fastsættes kortere end 5 år.

Anklagemyndigheden har over for T2 påstået skærpelse af straffen og stadfæstelse for så vidt angår bestemmelserne om konfiskation og rettighedsfrakendelse.

Retsgrundlag

Dyrevelfærdsloven

Lov nr. 133 af 25. februar 2020 om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven) trådte i kraft den 1. januar 2021. I dyrevelfærdslovens § 30, stk. 1, og § 58, stk. 4, nr. 3, og stk. 12, hedder det:

”§ 30. Erhvervsmæssig handel med og opdræt af dyr må kun drives med tilladelse fra ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestilling. Det samme gælder for drift af dyrepensioner og dyreinternater samt formidling af dyr. Tilladelsen skal angive, hvilke dyrearter den omfatter. Tilladelsen kan tilbagekaldes, når særlige forhold taler for det.

...

§ 58.

...

Stk. 4. Medmindre højere straf er forskyldt efter stk. 1-3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der

...

3) uden tilladelse driver virksomhed som omhandlet i § 30, stk. 1, 1. og 2. pkt.,

...

Stk. 12. Ved udmåling af straf efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af stk. 8 og 10 anses det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv, herunder dyretransporter. Tilsvarende gælder, hvis overtrædelsen er begået mod dyr, der benyttes under udførelsen af offentlig tjeneste eller hvert eller i anledning af samme.”

Dyrevelfærdsloven erstattede den tidligere dyreværnslov (lovbekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2018), der var gældende, da forholdene i sagen blev begået. De anførte bestemmelser i dyrevelfærdsloven videreførte dyreværnslovens § 18, stk. 1, og § 28, stk. 4, nr. 1, og stk. 9.

Dyreholdsloven

I dyreholdslovens § 37 og § 70, stk. 1-3 (lovbekendtgørelse nr. 9 af 6. januar 2022) hedder det bl.a.:

”§ 37. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indførsel og udførsel af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocytter, embryoner af dyr samt gødning, hø, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes.

...

§ 70. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

...

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er

1. forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor eller
2. opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne eller vilkår, der meddeles efter reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler fastsat af Den Europæiske Union om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.”

Bekendtgørelser udstedt i medfør af dyreholdsloven

I bekendtgørelse nr. 1351 af 10. december 2019 om offentlig kontrol ved samhandel og indførsel til Unionen af levende dyr mv. hedder det i § 3, stk. 1, og § 12, stk. 1 og 2:

”§ 3. Importører og eksportører af sendinger af levende dyr skal registreres af Fødevarestyrelsen med hensyn til dyreart og afsendelses- eller bestemmelsesland. Den ansvarlige skal have modtaget skriftlig bekræftelse fra Fødevarestyrelsen for, at registreringen har fundet sted, inden indførsel eller udførsel må påbegyndes.

...

§ 12. Medmindre højere straf er forskyldt efter den anden lovgivning straffes med bøde den, der overtræder § 3, stk. 1,

...

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt, og hvis der ved overtrædelsen er

1. forvoldt skade på folke- og dyresundheden eller fremkaldt fare herfor, eller
2. opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.”

Bekendtgørelsen trådte i kraft den 14. december 2019 og erstattede bekendtgørelse nr. 1409 af 30. november 2018 om veterinærkontrol ved ind- og udførsel af levende dyr, der i § 3, stk. 1, og § 24, stk. 1 og 2, indeholdt tilsvarende bestemmelser. Sidstnævnte bekendtgørelse trådte i kraft den 1. januar 2019 og erstattede bekendtgørelse nr. 1407 af 29. november 2016 om veterinærkontrol ved ind- og udførsel af levende dyr, der i § 3, stk. 1, og § 25, stk. 1 og 2, ligeledes indeholdt tilsvarende bestemmelser.

I bekendtgørelse nr. 1408 af 30. november 2018 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr, ind- og udførsel af visse levende dyr, godkendelse af og tilsyn og kontrol med karantæner og om strafbestemmelser for overtrædelser af relaterede EU-retsakter hedder det i § 11 og § 42, stk. 1 og 2:

”§ 11. Importøren, når det drejer sig om indførsel til Danmark fra en anden medlemsstat, og eksportøren, når det drejer sig om udførsel fra Danmark til en anden medlemsstat af hunde, katte og fritter skal sikre, at dette sker i overensstemmelse med følgende krav:

- 1) Dyrene skal opfylde betingelserne i artikel 6, og hvor det er relevant, i artikel 7 i Kæledyrsforordningen.
- 2) Dyrene skal inden for 48 timer inden deres afsendelse underkastes en klinisk undersøgelse foretaget af den bemyndigede dyrlæge, jf. § 29, når det drejer sig om udførsel fra Danmark, og en dyrlæge, der er bemyndiget hertil af den kompetente myndighed i afsendelseslandet, når det drejer sig om indførsel til Danmark.
- 3) Dyrene skal under transporten til bestemmelsesstedet ledsages af et sundhedscertifikat, der:
 - a) er i overensstemmelse med modellen i bilag E, del 1, i Rådets direktiv nr. 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF (Balai-direktivet), og
 - b) er udfyldt i TRACES og som er underskrevet af en embedsdyrlæge, som attesterer, at den bemyndigede dyrlæge, jf. § 29, når det drejer sig om udførsel fra Danmark, og den dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed i afsendelseslandet, når det drejer sig om indførsel til Danmark, i de relevante afsnit af identifikationsdokumentet og i det format, der er angivet i artikel 21, stk. 1, i Kæledyrsforordningen, har godtgjort, at den kliniske undersøgelse, som er udført i overensstemmelse med pkt. 2, viste, at dyrene på tidspunktet for den kliniske undersøgelse er egnede til den planlagte forsen-

delse, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter.

...

§ 42. Medmindre højere straf er forskyldt efter den anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 11,

...

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller groft uagtsomt, og hvis der ved overtrædelsen er:

1. forvoldt skade på folke- og dyresundheden eller fremkaldt fare herfor, eller
2. opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.”

Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. januar 2019 og erstattede bekendtgørelse nr. 1406 af 29. november 2016 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr, ind- og udførsel af visse dyr samt godkendelse af og tilsyn og kontrol med karantæner. Denne bekendtgørelses § 12 og § 38, stk. 1 og 2, indeholdt tilsvarende bestemmelser bortset fra, at der ikke var krav om registrering i EU's database TRACES, og at strafferammen var fængsel i indtil 4 måneder.

Bekendtgørelse nr. 1406 af 29. november 2016 erstattede bekendtgørelse nr. 1355 af 15. december 2014 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr, ind- og udførsel af visse dyr samt godkendelse af og tilsyn og kontrol med karantæner. Bekendtgørelse nr. 1355 af 15. december 2014 var ophævet, da sagens forhold blev begået.

Af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 af 12. juni 2013 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr mv. (kæledyrforordningen) fremgår bl.a., at forordningens formål er at fastsætte dyresundhedskrav for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, med henblik på at forebygge eller minimere risiciene for folke- og dyresundheden i forbindelse med en sådan flytning, jf. præambelens punkt 37. Det fremgår af forordningens bilag I, del A, at hunde er omfattet. I forordningens artikel 6, artikel 17, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, hedder det:

”Artikel 6

Betingelser for ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A

Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, må ikke flyttes til en medlemsstat fra en anden medlemsstat, medmindre de opfylder følgende betingelser:

- a) de er mærket i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1
- b) de har fået foretaget en rabiesvaccination, der opfylder gyldighedskravene i bilag III
- c) de er i overensstemmelse med eventuelle forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies, der er fastsat i medfør af artikel 19, stk. 1,
- d) de ledsages af et identifikationsdokument, der er behørigt udfyldt og udstedt i overensstemmelse med artikel 22.

...

Artikel 17

Mærkning af selskabsdyr

1. Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, mærkes ved implantering af en transponder, eller med en letlæselig tatovering påført inden den 3. juli 2011.

...

Artikel 21

Det i artikel 6, litra d), omhandlede identifikationsdokuments format og indhold

1. Det i artikel 6, litra d), omhandlede identifikationsdokument skal have form af et pas, i overensstemmelse med den model, der vedtages i henhold til nærværende artikels stk. 2, og skal indeholde rubrikker til angivelse af følgende oplysninger:

- a) transponderens eller tatoveringens placering, transponderens eller tatoveringens påførings-/anbringelsesdato eller aflæsningsdato samt transponderens eller tatoveringens alfanumeriske kode
- b) navn, art, race, køn, farve, fødselsdato som angivet af ejeren og vigtige eller fremtrædende træk eller karakteristika ved selskabsdyret
- c) ejerens navn og kontaktoplysninger
- d) navnet på den bemyndigede dyrlæge, der udsteder eller udfylder identifikationsdokumentet, og vedkommendes kontaktoplysninger og underskrift
- e) ejerens underskrift
- f) nærmere oplysninger om rabiesvaccinationen
- g) datoen for udtagning af blodprøver til rabiesantistofitringstesten
- h) overensstemmelse med eventuelle forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger mod andre sygdomme eller infektioner end rabies
- i) andre relevante oplysninger vedrørende selskabsdyrets sundhedstilstand.”

Anbringender

T1 har anført navnlig, at der bør ske formildelse af straffen under hensyn til, at alene nogle af overtrædelserne angår strafferammer med op til 2 års fængsel, mens der for de øvrige overtrædelser kun gælder en strafferamme på indtil 4 måneders fængsel.

Det bør tillægges vægt, at ingen af de 110 hundehvalpe har lidt overlast ved overtrædelserne.

Det bør endvidere i formildende retning tillægges vægt, at han var af den overbevisning, at han ikke skulle have tilladelse til erhvervsmæssigt opdræt og salg af hunde, og at han ikke tidligere er straffet af relevans for den konkrete sag.

Der er ikke grundlag for at udløse reststraffen ved prøveløsladelsen den 15. september 2017, da der ikke foreligger ligeartet kriminalitet, og da der er et misforhold mellem længden af straffen for den aktuelle kriminalitet og reststraffen.

Der er ikke grundlag for konfiskation af udbytte efter straffelovens § 75, stk. 1, da overtrædelserne ikke har medført en merfortjeneste. For det tilfælde, at der skal ske konfiskation af udbytte, må udbyttet i mangel af sikkert bevis fastsættes efter hans egne oplysninger om opnåede salgspriser og variable omkostninger, hvorfor fortjenesten pr. hundehvalp skal ansættes til 4.000 kr., således at hans samlede andel af fortjenesten maksimalt kan udgøre 208.000 kr.

Der er ikke grundlag for rettighedsfrakendelse, da der ikke er risiko for gentagelse. Han har taget avleruddannelse, og ingen af de omhandlede hunde har lidt overlast. Såfremt Højesteret finder, at der skal ske rettighedsfrakendelse, bør den alene angå erhvervsmæssig handel med hunde og under alle omstændigheder være for en kortere periode end 5 år.

T2 har anført navnlig, at der bør ske formildelse af straffen, da konsekvenserne af købernes skuffede forventninger til hundenes oprindelsesland og skadevirkningerne af overtrædelserne af de veterinære importforskrifter samlet set reelt har været begrænsede eller uden betydning.

Alle hunde blev senest i forbindelse med overdragelse til tredjeparter i Danmark chippet og registreret, hvorfor der ikke var identifikationsproblemer. Det bør samtidig tillægges vægt, at de importerede hunde hverken var mere syge eller led af andre sygdomme end hunde opdrættet i Danmark. Det bør endvidere i formildende retning tillægges vægt, at der ikke tidligere er idømt frihedsstraf alene for ulovlig import og salg af hunde, og at han ikke tidligere er straffet.

Konfiskationsbeløbet bør fastsættes lavere end 312.000 kr. og i hvert fald ikke højere end 234.000 kr. svarende til en fortjeneste på 4.500 kr. pr. solgt hundehvalp, da der ikke i til-

strækkelig grad er taget hensyn til de udgifter, der samlet har været forbundet med importen og dyrlægebehandlingen af hundene.

Ud fra overtrædelsernes omfang og karakter er der ikke grundlag for rettighedsfrakendelse. En eventuel frakendelse bør under alle omstændigheder være for mindre end 5 år.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at der under hensyn til kriminalitetens omfang og karakter bør ske skærpelse af straffen for begge tiltalte.

Sagen adskiller sig markant fra tidligere domme om ulovlig import og ulovlig handel med hunde, da der foreligger organiseret ulovlig import begået af flere i forening med vinding for øje uden iagttagelse af lovgivningens krav til registrering, godkendelse og sundhedsmæssig sikring af dyrene inden transporten til Danmark. Kriminaliteten har desuden medført realisering af en betydelig fortjeneste.

Der er bl.a. tale om manglende iagttagelse af krav fastsat i kæledyrsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 af 12. juni 2013), der navnlig har til formål at sikre folke- og dyresundheden ved flytning af kæledyr mellem lande.

Der er endvidere tale om systematisk og ulovligt erhvervmæssigt salg af hvalpene i Danmark, som har indebåret et ikke uvæsentligt element af svig over for en række købere, idet køberne i strid med sandheden fik oplyst, at der var tale om eget opdræt.

Selv om udgangspunktet for straffen i sager som den foreliggende er bøde, giver strafferammen for de omhandlede lovovertrædelser samlet set mulighed for at idømme fængsel indtil 2 år, idet der er tilsigtet og opnået en økonomisk vinding ved de skete overtrædelser.

Sagen angår alvorligere overtrædelser, som i lyset af de foreliggende skærpende omstændigheder bør føre til, at straffen efter de almindelige strafferetlige principper, jf. straffelovens § 81, naturligt ligger over bødeniveau.

T1 bør i medfør af straffelovens § 40, stk. 1, idømmes en fællesstraf på ikke under 4 års fængsel, som omfatter reststraffen på 1227 dage i forbindelse med prøveløsladelsen den 15. september 2017. Det følger af straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2, og forarbejderne hertil, at

udgangspunktet er, at der skal fastsættes en ubetinget fællesstraf, der dækker både det nye forhold og reststraffen. Det er således kun undtagelsesvis, at ny kriminalitet begået i prøvetiden efter en prøveløsladelse ikke bør føre til, at reststraffen bliver udløst.

Den nye kriminalitet er begået i perioden fra august 2018 til august 2019, og overtrædelserne er således påbegyndt kun 1 år inde i T1s prøvetid på 4 år. Reststraffen hidrører hovedsageligt fra alvorlig narkotikakriminalitet, og overtrædelserne i såvel narkosagen som i den foreliggende sag er karakteriseret ved at være organiseret kriminalitet begået af flere i forening. Der er endvidere i begge sager tale om overtrædelser, hvor der er tilsigtet og opnået økonomisk vinding, og den nye kriminalitet kan ikke anses for at være af bagatelagtig karakter i forhold til den kriminalitet, som reststraffen angår.

Der bør ske stadfæstelse af landsrettens bestemmelse om rettighedsfrakendelse i relation til T2. I forhold til T1 bør der under hensyn til hans kriminelle fortid og øvrige personlige forhold ske skærpelse, således at rettighedsfrakendelsen sker indtil videre.

Der bør ske stadfæstelse af landsrettens bestemmelse om konfiskation, da de tiltalte ikke har dokumenteret, at de har afholdt udgifter, som yderligere kan fradrages i den opgjorte fortjeneste.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

T1 og T2 er ved landsrettens dom fundet skyldige i ulovlig import fra Polen af 110 hundehvalpe af racen fransk bulldog, hvoraf de ulovligt solgte 104 af hundehvalpene til købere i Danmark.

T1 blev straffet med fængsel i 6 måneder. T2 blev straffet med fængsel i 4 måneder, der blev gjort betinget på vilkår om udførelse af samfundstjeneste. De fik hver konfiskeret et udbytte på 312.000 kr. og blev frakendt retten til erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde i 5 år.

For Højesteret angår sagen straffastsættelsen samt konfiskation og rettighedsfrakendelse.

Straffastsættelsen

Efter landsrettens bevisresultat indførte T1 og T2 110 hundehvalpe fra Polen, hvoraf de videre-solgte 104 hvalpe til danske købere, selv om de ikke var registrerede som importører af hunde hos Fødevarestyrelsen og ikke havde tilladelse til erhvervsmæssig handel med hunde. Landsretten har lagt til grund, at de importerede hundehvalpe ikke var chippet (mærket) eller rabiesvaccinerede, ikke havde EU-selskabsdyrpas (identifikationsdokumentation) udstedt af dyrlæge, ikke var undersøgt af dyrlæge inden for 48 timer forud for deres afsendelse fra Polen og ikke havde sundhedscertifikat, som var registreret i EU's database TRACES. Landsretten har fundet det bevist, at T1 og T2 var klar over, at hundehvalpene ikke opfyldte de pågældende krav.

De anførte krav må anses for fastsat med henblik på at kunne identificere f.eks. hundehvalpe og sikre deres sundhedstilstand forud for import og for at værne folke- og dyresundheden mod spredning af smitte, herunder rabies. Manglende overholdelse af kravene gør det bl.a. muligt at skjule hundehvalpes oprindelse for købere.

Den ulovlige import og det efterfølgende salg af det store antal hundehvalpe fra Polen blev begået af T1 og T2 i forening hen over en periode på ca. 1 år og havde en systematisk og organiseret karakter. De opnåede ved deres lovovertrædelser en betydelig fortjeneste.

På den anførte baggrund finder Højesteret, at T1 og T2 skal idømmes en frihedsstraf. Straffen skal fastsættes i medfør af de bestemmelser, der er anført af landsretten, dog med den ændring, at bekendtgørelse nr. 1355 af 15. december 2014 § 31, stk. 2, nr. 2, jf. stk. 1, jf. § 12, erstattes af bekendtgørelse nr. 1406 af 29. november 2016 § 38, stk. 2, nr. 2, jf. stk. 1, jf. § 12, stk. 1.

Højesteret tiltræder, at T2 straffes med fængsel i 4 måneder. Da han er ustraffet, tiltræder Højesteret, at straffen gøres betinget med vilkår om udførelse af samfundstjeneste som bestemt af landsretten.

For så vidt angår T1 skal der tages stilling til, om straffen alene skal omfatte forholdene i denne sag, eller om straffen skal fastsættes som en fællesstraf, der tillige omfatter hans rests-
traf på 1227 dage ved prøveløsladelsen den 15. september 2017.

Det fremgår af straffelovens § 40, stk. 1, at begår den prøveløsladte nyt strafbart forhold i prøvetiden, og foretages der inden prøvetidens udløb rettergangsskridt, hvorved han sigtes for forholdet, træffer retten afgørelse i overensstemmelse med straffelovens § 61, stk. 2, således at reststraffen ligestilles med en betinget dom. Efter de nævnte bestemmelser er udgangspunktet, at der fastsættes en ubetinget fællesstraf, der tillige omfatter reststraffen, når den prøveløsladte har begået nyt strafbart forhold i prøvetiden. Når omstændighederne taler derfor, kan retten dog i stedet idømme en ubetinget straf alene for det nye forhold, eventuelt i forbindelse med en ændring af vilkårene for prøveløsladelsen, eller retten kan afsige en betinget dom.

Som fastslået ved Højesterets domme af 13. december 2018 (UfR 2019.944) og 3. juni 2020 (UfR 2020.2604) beror det på en helhedsvurdering, om der skal fastsættes en fællesstraf, og det indgår bl.a. i denne vurdering, om der er tale om ligeartet kriminalitet, om der er hurtigt tilbagefald til kriminalitet, og om der er et rimeligt forhold mellem længden af reststraffen og straffen for det nye forhold. Den tiltaltes personlige forhold indgår også i vurderingen.

T1 er som nævnt dømt for omfattende ulovlig import og videresalg af hundehvalpe begået i forening med T2 og over en længere periode, hvorved han har opnået en betydelig fortjeneste. Der er tale om kriminalitet, som blev påbegyndt kun ca. 1 år efter prøveløsladelsen fra afsøning af en dom på 10 års fængsel for narkotikakriminalitet, der omfattede import og forsøg på import af ca. 445 kg hash og ca. 3,5 kg kokain. Narkotikakriminaliteten blev begået i prøvetiden for en delvist betinget dom på fængsel i 1 år og 6 måneder for ulovlig import af vin fra Tyskland, hvorved statskassen blev unddraget afgifter for ca. 2,9 mio. kr.

På denne baggrund finder Højesteret, at forholdet mellem længden af reststraffen efter prøveløsladelsen den 15. september 2017 og straffen for de nye forhold i denne sag ikke giver grundlag for at fravige lovens udgangspunkt om, at der skal fastsættes en ubetinget fællesstraf, der tillige omfatter reststraffen.

Højesteret finder, at fællesstraffen, der tillige er en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89, skal fastsættes til fængsel i 3 år og 6 måneder.

Konfiskation

Af de grunde, landsretten har anført, tiltræder Højesteret, at der skal ske konfiskation af det udbytte på i alt 624.000 kr., som T1 og T2 tilsammen har indvundet ved lovovertrædelserne.

Det bemærkes herved, at der for Højesteret ikke er fremlagt oplysninger, der giver grundlag for at ændre det skøn vedrørende udbyttets størrelse, som landsretten har foretaget.

Rettighedsfrakendelse

Efter forholdenes karakter, omfang og varighed tiltræder Højesteret, at der er grundlag for at frakende T1 og T2 retten til at drive virksomhed med erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde. Højesteret tiltræder endvidere, at frakendelsen sker for en periode på 5 år fra endelig dom.

Konklusion

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at T1 straffes med fængsel i 3 år og 6 måneder.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at T1 straffes med fængsel i 3 år og 6 måneder.

T1 skal betale de sagsomkostninger for Højesteret, der vedrører ham.

T2 skal betale de sagsomkostninger for Højesteret, der vedrører ham.